

місцеві соціальні дії в Європі та організації, які активно це реалізують.

У дослідженні [2] автором визначено, що основою адаптування стандартизованих практик мережевої взаємодії, що визнані міжнародною спільнотою, і внесення змін у форми, методи та процедури діяльності вітчизняних органів місцевого самоврядування має стати відповідний механізм. Розроблено процесну модель механізму адаптації стандартизованих практик підтримки мережевих систем місцевого розвитку. Опрацьовано положення щодо складових зазначеного механізму, зв'язок між якими забезпечується на основі циклу постійного вдосконалення PDCA (плануй (plan) – виконуй (do) – перевіряй (check) – дій, коригуй (act)). Показано, що інституціоналізація процесів підтримки мережевих систем місцевого розвитку уможлиблюється через упровадження внутрішніх та мережевих стандартів. Зазначено, що це можуть бути документи типу кодексів ustalених практик та настанов зі структурою, що рекомендована Міжнародною організацією зі стандартизації ISO.

Список використаних джерел

1. Борисенко Ю. В. Базові цінності та принципи мережевої взаємодії у мережевих системах місцевого розвитку / Ю. В. Борисенко, Т. В. Маматова // *Аспекти публічного управління*. – 2017. – Т. 5, № 12. – С. 17 – 26.
2. Борисенко Ю. В. Підхід до місцевого розвитку, орієнтованого на громаду: сутність, завдання та перспективи поширення в Україні / Ю. В. Борисенко // *Держ. упр. та місцеве самоврядування* : зб. наук. пр. – Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2016. – № 4 (31). – С. 121 – 128.
3. Борисенко Ю. В. Формування мережевих систем в управлінні місцевим розвитком, орієнтованим на громаду : автореф. дис... канд. наук з держ. упр. : 25.00.04 / Ю. В. Борисенко ; Дніпропетровський регіон. ін-т держ. упр. Національної акад. держ. упр. при Президентові України. – Дніпро, 2018. – 20 с.
4. ELISAN European Local Inclusion & Social Action Network. – Access mode : <https://euagenda.eu/organisers/elisan-european-local-inclusion-social-action-network>.
5. European CAF Resource Centre. – Access mode : <https://www.eipa.eu/portfolio/european-caf-resource-centre/>.
6. PLATFORMA – European platform of local and regional authorities for development. – Access mode : <http://www.ccre.org/en/activites/view/15>.
7. The European Public Administration Network (EUPAN). – Access mode : <http://eupan.eu/>.

Євгеній БОРОДІН

д. і. н., професор,

заслужений працівник освіти України,

перший заступник директора ДРІДУ НАДУ

ПЕРЕГЛЯНУТА ЄВРОПЕЙСЬКА ХАРТІЯ ПРО УЧАСТЬ МОЛОДІ В МІСЦЕВОМУ ТА РЕГІОНАЛЬНОМУ ЖИТТІ ЯК ІНСТРУМЕНТ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ

Переглянута Європейська хартія (далі – ПЄХ) була ухвалена Конгресом місцевих і регіональних влад Європи у травні 2003 р. Вона розглядається як важливий інструмент молодіжної політики для органів місцевого самоврядування різних країн, оскільки дає відповіді на важливі запитання щодо найважливіших кроків місцевої та регіональної влади у молодіжній сфері.

Обґрунтовані в документі ідеї, форми, методи діяльності, пропозиції щодо конкретних заходів дозволяють звертатися до нього кожній сільській, селищній, міській раді безпосередньо, щоб мати можливість оцінити ситуацію та визначити власні перспективи реалізації державної молодіжної політики в територіальній громаді.

Найважливіші положення ПЄХ можна стисло викласти у такому вигляді:

– участь молоді не зводиться тільки до голосування та висуванню кандидатів;

– органи місцевого самоврядування базового рівня як найближчі до молодих людей владні структури мають надати їм можливість впливати на рішення та дії;

– заходи та програми молодіжної політики мають стосуватися щонайменше чотирнадцяти основних груп питань (питань спорту, відпочинку та асоціативного життя; сприяння зайнятості молоді та боротьби з безробіттям; міське середовище і житлові умови, житлова політика і транспорт; освіти та навчання, яка заохочує участь молоді; мобільності та обмінів; в галузі охорони здоров'я; гендерної рівності; для сільської місцевості; доступу до культури; сталого розвитку та охорони навколишнього середовища; боротьби з насильством і злочинністю; щодо боротьби з дискримінацією; щодо сексуальності; доступу до прав і права); в документі містяться пропозиції, які можуть визначити як напрями діяльності так й конкретні заходи певної ради;

– залучити молодь до участі в місцевому та регіональному житті можливо завдяки застосуванню наступних засобів (інструментів): навчання з питань участі; інформування; запровадження інформаційно-комунікаційних технологій; сприяння участі молоді у ЗМІ; заохочення

до волонтерства; підтримки молодіжних проектів та ініціатив (фінансова, матеріальна та фахова допомога тим проектам, які молоді люди самі розробили та втілюють); популяризація молодіжних організацій; підтримка участі у різноманітних громадських організаціях та політичних партіях;

– інституційне забезпечення участі молоді в місцевих і регіональних справах передбачає створення умов для справжнього діалогу та партнерства шляхом створення або підтримки молодіжних рад, молодіжних парламентів, молодіжних форумів.

Питання створення представницьких структур з числа молоді розглядається в контексті надання владою можливості молодим людям та їх представникам стати повноправними особами політики, що їх стосується.

Основні положення ПЄХ щодо підтримки молодіжних консультативно-дорадчих структур:

– вони мають бути постійно діючими, але можуть створюватися додатково для обговорення окремих питань;

– вони можуть формуватися як за допомогою виборів так й призначення (делегування) від різних організацій;

– їх склад має відображати соціальну структуру громади;

– в них молоді люди повинні самі безпосередньо відповідати за проекти та відігравати активну роль у реалізації відповідних стратегій;

– вони мають забезпечити вільне обговорення проблем молодими людьми, висвітлення проблем в органах влади та «можливість внесення пропозицій до них»;

– вони мають отримувати з боку органів влади гарантовану підтримку у вигляді надання приміщень, фінансових коштів та матеріальної допомоги, які необхідні для цілей забезпечення їх нормального та ефективного функціонування.

Текст ПЄХ в 2015р. було видано українською мовою [1], а в 2016 р. вийшов з друку посібник з питань її вивчення «Скажи своє слово!» в українському перекладі [2].

Проте, наявність великого за обсягом навчального посібника не дозволяє вважати відповіддю лише на запит профільних фахівців молодіжного спрямування. Існує потреба у підготовці стислого аналітичного документу для міських, сільських та селищних голів з викладенням лише найголовніших положень ПЄХ. Можливо створити більш розширений посібник для їх заступників з гуманітарних питань та стейкхолдерів молодіжного сектору. Зазначена ініціатива була запропонована заступником Міністра молоді і спорту України А. Й. Яремою. Автор зазначеної публікації підготував два варіанти інформаційно-аналітичних довідок (скорочений на 2 сторінки та розширений на 17 сторінок) та запропонував для практичного використання.

1. Переглянута Європейська Хартія про участь молоді в місцевому та регіональному житті. – Council of Europe, 2015. – 35 р.

2. Посібник з Переглянутої Європейської Хартії про участь молодих людей у місцевому та регіональному житті «Скажи своє слово!» – Страсбург, Франція : Вид-во Ради Європи, 2015 ; Біла Церква : «Час Змін Інформ», 2016. – 140 с.

Оксана БОРОДІНА

к. держ. упр., доцент

ЄВРОПЕЙСЬКА ПІДТРИМКА СОЦІАЛЬНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ

В сучасних соціально-економічних умовах, за наявності глобалізаційних процесів у світовому політичному вимірі, відбуваються зміни у розумінні соціальної функції держави, адже державна соціальна відповідальність пов'язується з наданням населенню певного законодавчо врегульованого пакету соціальних гарантій – соціального мінімуму.

Сучасна держава все більше переорієнтується від виконання вузьких управлінських функцій розподілу благ на рівні кінцевих споживачів та зосереджується на інституційному регулюванні у соціальній сфері. Однак це не зменшує, та навіть збільшує роботу держави як гаранта ефективної соціальної політики й основного носія соціальної місії.

Держава певним чином підтримує та контролює окремі загальні правила, які не перешкоджають процесам соціального саморегулювання у розв'язанні завдань соціального захисту і підтримки населення, але й одночасно встановлює пріоритетні напрями збалансованої соціальної політики та розробляє технології бюджетного фінансування соціальних програм.

Зміна ролі держави у напрямі регулювання системи інституційних взаємодій задається передусім необхідністю ефективного соціального менеджменту на всіх рівнях реалізації заходів соціальної політики, що виявляється у спробах створення додаткової, недержавної інституційної підсистеми соціальної підтримки – вибудовування альтернативної мережевої технології вирішення соціальних проблем на підставі громадських соціальних ініціатив. Вказана політика збільшує місцеву соціальну активність та є запорукою ефективного впровадження соціальної політики, тому що передбачає, в першу чергу, громадський контроль та зворотній зв'язок.

Соціальна підтримка громадян здійснюється, в тому числі, через розвинені системи страхування та за мінімального втручання держави, що надає певні гарантії. Матеріальна допомога має адресну спрямованість і надається лише на підставі перевірки її необхідності [1].